

HET NAKOMERTJE

Tragikomisch familiedrama in twee bedrijven

door

DELIA GROENENDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET NAKOMERTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DELIA GROENENDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

OLGA - vrouw des huizes, 50 jaar, sociaal type.

GERARD - man des huizes. Vut, gerechtigde leeftijd.

BORIS - uitwonende zoon. Is kunstenaar en houdt er een vriendin en minnares op na.

SUSAN - uitwonende dochter. Is lesbisch en werkt freelance.

MARISKA - biseksuele vriendin van Susan, heeft galerie waarin Boris en Ellen wel eens exposeren.

ELLEN - minnares van Boris. Is getrouwd met wijnimporteur Otto van Beusekom, en leidt graag een jetset leven.

IRENE - vriendin van Boris. Een jong en onzeker type.

Een baby pop met diverse functies waaronder in ieder geval lachen en huilen.

DECOR:

EERSTE BEDRIJF:

Standaard huiskamer met in ieder geval een bankstel en een eethoek met 4 stoelen. Er moet een telefoon aanwezig zijn en een salontafeltje met lectuur, een cd-speler met de juiste muziek en wat verdere aankleding. Er zijn twee opgangen: één is de buitendeur, de andere gaat naar de keuken en andere vertrekken.

N.B. Er moet ook een tv en video aanwezig zijn met videoband van Dr. Phil of een andere op dat moment bekende tv-psycholoog. Indien dit niet mogelijk is gebruik dan een boek dat geschreven is door een bekende psycholoog en pas de tekst iets aan. Zo ook op het moment dat Irene op de bank tv zit te kijken. Zij staart dan bijvoorbeeld gewoon in het niets.

TWEEDE BEDRIJF:

De eethoek kan verwijderd worden. Daarvoor in de plaats komt in ieder geval een box, een kinderwagen en verdere baby attributen + strijkplank, bout en wasmand.

Het stuk speelt in vele tijdsfases en dat effect kan bereikt worden door een voice-over de verschillende dagdelen te laten benoemen en/of het even donker te laten zijn evt. doormiddel van het doek in combinatie met vermelding in programmaboekje. Zijn de tijdsverschillen erg groot dan is het raadzaam andere kleren aan te trekken.

OPBOUW STUK EERSTE BEDRIJF

- AKTE 1: namiddag
- 2 de volgende namiddag
- 3 de volgende dag 's ochtends
- 4 een uur later
- 5 dezelfde dag in de vroege avond
- 6 een paar weken later
- 7 enige maanden later

OPBOUW TWEEDE BERIJF

- AKTE 1: zeven maanden later overdag
- 2 de volgende namiddag
- 3 middernacht
- 4 de ochtend daaropvolgend
- 5 dezelfde dag in de namiddag
- 6 een dag later

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaal contract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

EERSTE BEDRIJF

eerst akte / namiddags

Als het doek opgaat zien we de huiskamer van Olga en Gerard. Olga staat op de voorgrond gymnastiekoefeningen te doen met veel gepuf en geblaas. Er staat keiharde muziek op, bijvoorbeeld. Sexbomb van Tom Jones. De tafel staat gedekt voor het avondeten. Achter haar komt na enige tijd Gerard binnen, die de muziek uit zet. Olga schrikt en voelt zich betrap.

GERARD: Uit die kleretherrie!

OLGA: O, ben je daar eindelijk, ik hoorde je niet binnenkomen.

GERARD: Zo'n idee had ik al. Het was geen gezicht, de stoom kwam uit je oren. Zo gek hoef je er toch niet bij te doen. *(lacht)*

OLGA: Zo heb ik het geleerd op die ontspanningscursus. Je hebt altijd de neiging om je adem in te houden als je oefeningen doet, maar dat is juist niet goed, dan krijg je spierpijn... En? Hoe was je eerste Vutdag? Je bent wel heel erg lang weggebleven om die brief te posten.

GERARD: Ik zei toch dat ik nog een ommetje ging maken, en misschien nog bij een paar mensen langs zou gaan, dat je je niet ongerust hoefde te maken als ik lang wegbleef, dat weet je toch? Ik ben aan het snelwandelen geweest en nog bij mijn oom in Scheveningen langs geweest. Daarna ben ik nog naar het strand geweest en heb een praatje gemaakt met een paar hondenbezitters. Ik moet m'n dagen immers opnieuw invullen, nu ik niet meer werk. Ik heb alle tijd van de wereld.

OLGA: Ben je nog bekenden tegengekomen?

GERARD: Ja, ik kwam Piet nog tegen, mijn oud collega. Ik heb een hele tijd met hem staan praten. Hij was met zijn kleindochtertje. Zo'n schattig meisje, een jaar of drie denk ik. Ze was zo lief met een schepje in het zand aan het spelen. Ik heb samen met Piet nog geholpen om een zandkasteel te bouwen. Ze noemde me gelijk Oom Gerard. Ik was hartstikke jaloers op Piet, had ik maar een kleinkind, maar dat zit er voorlopig niet in en misschien wel nooit.

OLGA: Ik ben nog bij de dokter geweest voor de uitslag van dat bloedonderzoek.

GERARD: O ja, dat is waar ook. Hoe was het? Zeker weer loos alarm?

OLGA: Ja, alles was prima in orde, prima de luxe zelfs, zei hij. Mijn cholesterol was niet te hoog en mijn leverfunctie kon niet beter. Ik ben zo gezond als een vis, zei hij.

GERARD: Zo, je leverfunctie prima in orde, ondanks je drankgebruik, dat valt me mee.

OLGA: Je doet net of ik een alcoholist ben. Een paar consumpties per dag kan heus geen kwaad.

GERARD: Een paar niet nee, maar als jij ergens zenuwachtig of opgewonden over bent, blijft het niet bij een paar.

OLGA: Ach, dat zijn uitzonderingen. Maar ik heb gelijk maar even aan de dokter gevraagd of ik al met de Pil kan stoppen nu ik de vijftig nader en de Pil eerdaags uit het ziekenfondspakket gaat.

GERARD: Ja, dat kun je inderdaad wel eens vragen. Je vergeet die pil toch al zo vaak en vorige maand toen we met vakantie waren was je hem zelfs vergeten in de koffer te stoppen, zat je drie weken zonder, dan kun je net zo goed helemaal stoppen. En? Wat zei Dokter Wiersma er van?

OLGA: Hij zei, dat het veilig was om te stoppen. Dat de kans om zwanger te worden vrijwel nihil is voor een vrouw van boven de vijftig.

GERARD: Dus we hoeven geen extra veiligheidsmaatregelen te nemen? Je weet het dat ik nog een gezonde jonge vent ben van zevenenvijftig en dat ik nu alle tijd heb voor je weet wel. *(lacht)*

OLGA: *(lachend)* Dokter Wiersma vertelde me anders dat het sperma van oudere mannen ook aan kwaliteit inboet, dat er veel minder actieve cellen in zitten.

GERARD: Ach, de wonderen zijn de wereld nog niet uit... Is het eten trouwens al klaar?

OLGA: Bijna denk ik. Ik ga even kijken. *(af keuken. Als Olga weg is gaat Gerard gymoefeningen van zijn vrouw nadoen op overdreven manier, met veel gepuf en gehijg. Als Olga met pan terug komt moeten beiden erg lachen)* Gut, jij overdrijft altijd zo.

GERARD: Nee, zo zag het er echt uit, je zou jezelf eens moeten zien.

OLGA: Kom nou maar aan tafel, anders wordt het eten koud. *(beiden gaan aan tafel zitten en scheppen op)*

GERARD: Heeft Boris nog gebeld of hij morgen komt eten met Irene?

OLGA: Ja, ze komen graag. Het kwam goed uit, want ze zaten een beetje krap.

GERARD: Dat zitten ze altijd. Het spijt me dat ik het zeggen moet, het is mijn eigen zoon, maar ik vind hem maar een lapzwans. Dat noemt zich kunstenaar en leeft van de BKR, terwijl zijn vriendin het huishouden financieel rond moet zien te krijgen door te werken als serveerster. Als hij een beetje man was dan nam hij zijn verantwoordelijkheid en had zij allang kunnen stoppen met werken en konden ze een gezin stichten, net als wij vroeger.

OLGA: Het is nu een heel andere tijd Gerard. Het is niet meer zo vanzelfsprekend, dat iedereen maar kinderen neemt en bovendien is Irene nog zo'n kindvrouwtje, die ligt nog zo overhoop met zichzelf en

haar verleden.

GERARD: Kun jij haar niet helpen dan. Jij zit toch altijd met je neus in de psychologieboeken.

OLGA: Ik praat ook graag met haar. Het is in wezen zo'n lieve meid, maar o zo onzeker. Ik herken wel wat van mezelf van vroeger in haar.

GERARD: Het is wel een verschil van dag en nacht of je haar hebt of Ellen. Ellen is echt een vrouw van de wereld, die straalt zelfvertrouwen uit.

OLGA: Ja, jij bent een man, jou weet ze om haar vinger te winden, zo is ze. Ik tolereer haar alleen vanwege Boris. Dat mens heeft toch geen geweten, dat ze én Irene en haar eigen man belazert met onze zoon. Mijn hart breekt als ik er aan denk dat Irene er ooit achter komt.

GERARD: Jij hebt echt iets tegen Ellen, zeker omdat ze zo bloedmooi is. Toen het Mariska was, vond je het lang niet zo erg. Toen Boris een tijd geleden nog eens een one night stand had met haar heb ik je er niet zoveel over gehoord.

OLGA: Dat keurde ik natuurlijk ook niet goed, maar ik vond dat toch minder erg, daar zeg je wel wat, omdat ik Mariska nou eenmaal ook heel graag mag. Gek idee dat Mariska nu met onze Susan samenwoont, maar volgens mij vinden Boris en zij elkaar nog steeds leuk. Ik zie dat gewoon aan de manier waarop ze naar elkaar kijken.

GERARD: Als jij zoals je zoon je gevraagd heeft, je mond houdt komt niemand er ooit achter. Ze kennen elkaar allemaal goed, doordat Boris en Ellen samen een atelier delen, dus niemand zoekt er iets achter.

OLGA: Dat weet ik wel, maar het valt me als moeder en schoonmoeder zwaar om hierover te zwijgen.

GERARD: Dat zal je toch moeten leren, wil je iedereen te vriend houden.

OLGA: (*zucht*) Ik weet het... Susan en Mariska komen morgenavond na het werk ook nog even een borreltje drinken.

GERARD: Mooi, het hele gezin weer compleet. Dus we eten morgenavond met z'n zessen?

OLGA: Nee, ze hadden 's avonds een verjaardag. Ze kwamen alleen eventjes aan omdat ze het zo leuk vonden om Boris en Irene weer te zien zei Mariska door de telefoon. Voor het eten gaan ze weer weg.

GERARD: Bij hun hoef ik ook niets te verwachten. Een lesbisch stel kan geen kinderen krijgen, hoewel tegenwoordig doen ze dat toch wel met K.I.

OLGA: Vergeet dat ook maar. Susan heeft een bloedhekel aan kinderen en wil er beslist geen, en Mariska heeft vroeger een bacteriële infectie gehad, waardoor haar eileiders verstopt zijn

geraakt. Als ze al zwanger zou kunnen raken, dan heeft ze kans op een buitenbaarmoederlijke zwangerschap en dat is levensgevaarlijk.

GERARD: Ik krijg ineens zo'n leuke fantasie. Stel dat er een wonder gebeurt van een op de miljoen en jij raakt toch zwanger, dan zouden we het kind toch houden nietwaar. Dan zou ik mijn eigen kleinkind gemaakt hebben. *(glimlacht gelukzalig)*

OLGA: Droom maar lekker verder man. Maar het is waar: in dit hypothetische geval zou ik geen abortus willen, tenzij mijn leven in gevaar is natuurlijk. Ik ben wel niet gelovig, maar ik zou het zien als een geschenk, als het lot of zoiets en dat zou ik niet willen weigeren.

GERARD: We slaan wel erg op hol met al die fantasie. Het wordt tijd, dat we weer met beide benen op de grond komen. Ga de tafel maar afruimen. Dan ga ik even op de bank liggen. Ik ben moe, ik heb zo'n eind gewandeld. *(Olga gaat tafel afruimen. Gerard ligt met gesloten ogen op de bank. Als Olga klaar is zet ze een videoprogramma op van de tv-psycholoog Dokter Phil. Gerard schrikt wakker)* Hè moet dat nou, die kwijlebal.

OLGA: Kwijlebal, hoe kom je erbij. Dat is zo'n leuke man. Ik word al vrolijk als ik hem zie. Hij geeft zulke goede adviezen aan mensen om hun relatie te verbeteren en hij brengt dat altijd met humor. Jij zou daar ook eens naar moeten luisteren, daar leer je wat van.

GERARD: Mij niet gezien. Ik weet alles al. Maar je wil me toch niet vertellen dat je die kale vent leuker vindt dan mij? *(Olga zet tv uit en duikt bij Gerard op de bank)*

OLGA: Nee, natuurlijk niet gekkie. Jij hebt tenminste nog een lekkere bos met haar. *(woelt er liefdevol doorheen en geeft een paar kleine kusjes)* Hou je nog een beetje van me?

GERARD: *(houdt haar nog steviger vast)* Ja heel veel, heel veel... *(dikke zoen)* We redden het samen wel hè. Ik geloof nooit dat wij samen ruzie krijgen zoals andere stellen, die plotseling de hele dag bij elkaar zijn.

OLGA: Dat denk ik ook niet. *(nestelt zich zuchtend en behaaglijk met gesloten ogen tegen Gerard aan)*

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

De volgende namiddag

Als het doek weer opgaat zitten Gerard, Olga, Susan en Mariska met een glaasje in de kamer.

SUSAN: En mam, ben je pap nog niet zat, zo de hele dag om je heen?
OLGA: Het is pas één dag. Bovendien hebben je vader en ik dat niet,

wij laten elkaar vrij. Gisteren heeft je vader bijvoorbeeld de hele dag gewandeld en ik heb gewoon mijn eigen dingen gedaan. En een andere keer doen we weer eens iets samen, net zoals het uitkomt.

MARISKA: Moet uw man dan niet helpen in het huishouden?

OLGA: Ja, ik heb gevraagd of hij voortaan wil stofzuigen en de aardappels en de groente wil schoonmaken. Verder doe ik alles zelf wel, dat doe ik al meer dan dertig jaar. Maar hoe was jullie dag?

SUSAN: Mariska heeft het best druk gehad met het factureren van de boekingen van haar artiestenbureau, maar ik zat in de naast gelegen galerie lekker een boek uit te lezen, zo stil was het.

GERARD: Zijn er nog een paar werken van Boris of Ellen verkocht?

SUSAN: Van Boris niet, die vraagt te veel, maar van Ellen zijn er wel enkelen verkocht.

OLGA: Boris moet wel veel vragen, het is zijn brood. Voor Ellen is het makkelijker om een lagere prijs te vragen, zij wordt immers toch onderhouden door haar man: wijnimporteur Otto van Beusekom.

MARISKA: Dan moeten ze ook nog opboksen tegen de concurrentie van al die bekende Nederlanders, die tegenwoordig allemaal zonnig moeten gaan schilderen. Voor hun is het wel zo handig dat mijn artiestenbureau naast de galerie ligt. En ik zou natuurlijk niet commercieel bezig zijn als ik hun zou weigeren te exposeren.

GERARD: Daar heb je gelijk in. Jij moet ook voor brood op de plank zorgen. Tenslotte verdient Susan ook niet zoveel als freelance journaliste bij het Regionaal Weekblad en door af en toe eens op te passen in de galerie. *(er wordt gebeld. Irene en Boris staan voor de deur. Iedereen zoent elkaar en zegt blij jullie weer te zien)*

OLGA: Wat willen jullie drinken?

BORIS: Doe mij maar een biertje.

IRENE: Doe mij ook maar. *(Olga gaat af keuken. Irene tot Mariska en Susan)* Zijn jullie net ook nog bij de Plusmarkt geweest? Wat een drukte zeg met die prijzenslag. Iedereen liep te hamsteren. Ik heb flink wat koffie ingeslagen, want Boris werkt vaak 's nachts, dan heeft hij de meeste inspiratie zegt hij.

SUSAN: Wij waren daar ook net, maar ik ben naar buiten gelopen. Ik hield het daar niet meer uit. Ik zeg tegen Mariska: "Doe jij het verder maar, ik zit hier tegenover in de koffiecokner." Je wordt helemaal gestoord daar zeg. Die nauwe paden en dan al die moeders met die jengelende koters. Als ik dat zie, wat ben ik dan blij dat ik zelf geen kinderen heb.

GERARD: Jij was vroeger ook niet gemakkelijk volgens je moeder.

SUSAN: Volgens Mam ja. Jij hebt daar in ieder geval niets van gemerkt. Je was altijd aan 't werk en zag Boris en mij maar heel weinig.

GERARD: Dat is helaas waar en dat spijt me. Ik had dat feit zo graag goed willen maken bij een kleinkind.

SUSAN: Dan moet je maar bij Boris aankloppen, maar niet bij mij. Dat kun je glad vergeten. Ik begin er niet aan, aan die ettertjes. Ik moet er niet aan denken.

BORIS: Je hebt vroeger je kansen gehad en niet benut. Nu is het te laat vrees ik. In principe hou ik wel van kinderen, maar Irene is nog zo jong en onvolwassen. Tegen de tijd dat zij er aan toe is lig jij allang tussen zes plankjes.

SUSAN: Zou jij echt wel kinderen willen? Dan kom jij zeker nooit bij de Plusmarkt. Ik zag daar een klein kind, die begon zijn moeder gewoon te schoppen, omdat hij geen toverbal kreeg uit de automaat en verderop zag ik een moeder met een rooie kop staan, die net haar kind had geslagen. Dat jochie had een dure doos bonbons stuk gescheurd, zodat die moeder het wel moest kopen. Lag ie daar op de grond te spartelen en te schreeuwen en wilde niet meer overeind komen. Allemaal mensen er omheen, die zich er mee wilden bemoeien. Kinderen!! Geef mijn portie maar aan fikkie!!! *(Olga komt terug uit de keuken met de drankjes)*

IRENE: *(tot Mariska en Susan)* Komen jullie nog wel eens in café De Doofpot of zitten jullie altijd maar in die homobar?

SUSAN: Nou, nou altijd. Je doet net of we er dag en nacht zitten. Mariska wil tegenwoordig liever naar café De Doofpot, omdat daar een meer gemengd publiek komt, maar daar maak ik me juist zo'n zorgen om.

IRENE: Waarom dan?

SUSAN: Zoals je weet is Mariska bi seksueel en ze heeft al eens eerder een verhouding met een man gehad. Ik ben bang als ze daar teveel komt dat ze weer omslaat. Laatst was ze ook weer zo idioot aan 't flirten met een man. Ik maakte me zo kwaad.

MARISKA: Je stelde je behoorlijk aan. Ik was met die man in een serieus gesprek. Ik zat met mijn hoofd dicht bij zijn hoofd, omdat ik het anders niet kon verstaan vanwege de harde muziek, komt zij er ineens tussen met haar hoofd en begint een praatje over het weer. Idioot!!

SUSAN: Pfff...! Ik had mijn doel bereikt. Die vent droop gelijk af.

MARISKA: Je moet niet zo bezitterig doen, anders hou ik het niet met je uit. Als het aan jou lag dan zocht jij precies uit met wie ik wel en niet om mocht gaan. En dan liefst alleen familie en kennissen, die jij toevallig leuk vindt. Dat moet veranderen, ik ben je schoothondje niet.

BORIS: Ja zusje, je bent wel een beetje jaloers uitgevallen en dat kan ik me best voorstellen. Mariska is een mooie vrouw met een mooi

lichaam en ik kan het weten, ik heb er verstand van. *(Boris geeft Mariska een knipoog en kijkt haar geamuseerd aan waarna ze verlegen haar ogen neerslaat)*

SUSAN: *(zucht)* Eigenlijk hadden we afgesproken dat ik Mariska vrij zou laten in haar gevoelens voor mannen, maar in de praktijk valt dat niet mee.

OLGA: *(tot Susan)* Je bent altijd al een jaloers tiepje geweest, als kind al.

GERARD: Ja, daar zou je een boek over kunnen schrijven hè Olga. Weten jullie dat je moeder tegenwoordig schrijversaspiraties heeft. Ze is met een soort dagboek of levensboek bezig.

OLGA: Autobiografie heet zo iets.

SUSAN: Wie is daar nu in geïnteresseerd?

BORIS: Dan staan er zeker van die verhaaltjes in over dat er vroeger nog geen wegwerpluiers waren en dat je de lijn vol met katoenen luiers had hangen. Lekker interessant!!

OLGA: Nee, er staan heel andere dingen in. Wacht maar tot het af is, dan mogen jullie het lezen, als ik tenminste een uitgever kan vinden.

SUSAN: Een uitgever, toe maar. Is het je in je bol geslagen Mam?

BORIS: *(tot Gerard)* Heb jij gelezen wat Mam schrijft?

GERARD: Nee, ik mag dat niet van je moeder. Ze is bang voor commentaar en ik mag haar creatieve proces niet verstoren. Ze draait de deur van haar werkkamer gewoon op slot als ze klaar is met schrijven, dus ik heb er nog geen letter van gelezen.

MARISKA: *(tot Susan)* We moeten gaan. We moeten nog naar die verjaardag en dan kunnen zij rustig eten. *(ze nemen afscheid en gaan af. Olga gaat het eten halen en de andere drie gaan aan tafel zitten. Na enige tijd komt Olga terug met het eten)*

OLGA: Smakelijk eten. Tasten jullie maar toe. *(er wordt op geschept. Olga tot Irene)* Zo word jij ook eens bediend meid, hoef je eens een keer niet zelf te serveren. Is het de laatste tijd nog druk geweest in Auberge Het Wagenwiel?

IRENE: Het is behoorlijk druk ja. Ik moet steeds meer uren draaien sinds ze er weer een ster bij gekregen hebben. Ellen en Otto kwamen afgelopen donderdagavond ook nog dineren.

GERARD: O, leuk gezellig.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto